

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-11-25943 פוגל נ' קנדילידה בע"מ ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כב' הרשמת הבכירה מיטל חלפון - נזריאן

תובעת טל פוגל

נגד

נתבעות

1. קנדילידה בע"מ
2. קליניק שווק מזון (1986) בע"מ

פסק דין

- 1 בפניי תביעה קטנה על סך של 14,500 ₪ אשר הגיש התובעת כנגד הנתבעת 1 בקשר למשלוח דברי פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשס"ח-2008 (להלן: "חוק התקשורת"), וזאת באמצעות 14 הודעות טקסט. הנתבעת 1 הינה חברה אשר עוסקת בממכר של גלידות. התרתי לנתבעת 2 להצטרף כנתבעת נוספת לאור הודעתה כי היא זו אשר הייתה אחראית בלעדית למשלוח הודעות מטעם הנתבעת 1. יובהר כי נציג הנתבעות, מר שמעון חזות הינו הבעלים של שתי הנתבעות. יובהר עוד כי התביעה הוגשה ונתבררה כתביעה קטנה. כמצוות התקנות, פסק הדין יהיה מנומק באופן תמציתי.
2. במהלך הדיון שהתקיים בפניי הודה נציג הנתבעות באחריות למשלוח ההודעות האמורות והמחלוקת בין הצדדים נגעה לשאלת הנזק בלבד.
3. בכתב תביעתה דרשה התובעת סך של 1,000 ₪ בגין כל אחת מן ההודעות שנשלחו אליה ללא הסכמתה המפורשת וזאת בהתאם לסעיף 30 א (1) לחוק התקשורת ועל כן, העמידה תביעתה על סכום של 14,000 ₪ וכן פיצויים בגין עגמת נפש בסך של 500 ₪. התובעת בכתב תביעתה פירטה השיקולים לקביעת גובה הפיצוי והם אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, עידוד הנמען למימוש זכויותיו וכן היקף ההפרה. עוד הפנתה לפסיקה התומכת בטענותיה. בכתב התביעה הבהירה התובעת כי לאחר שקיבלה שבע הודעות המכילות פרסום של הנתבעת 1 ביקשה להסיר עצמה מרשימת התפוצה ואולם, גם לאחר שלחצה על כפתור "הסר" המשיכה לקבל שבע הודעות נוספות.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-11-25943 פוגל נ' קנדילידה בע"מ ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

- 1
2 4. נציג הנתבעות העיד כי כשלוש שנים שהנתבעות אינן שולחות הודעות כאלו. עוד טען כי אינו
3 מתכחש לעובדות וכי יתכן שהנתבעות כשלו ועל אף שהנתבעות לוקחות אחריות על משלוח
4 ההודעות ואינן חולקות על ההודעות שנשלחו, הן חולקות על הנזק. לטענת הנתבעות חלף זמן
5 בין משלוח ההודעות להגשת התביעה על ידי התובעת והדבר מעיד על כך שמדובר בתביעה
6 קנטרנית ולא נגרם לתובעת כל נזק. עוד נטען כי במקרה דנן אין עניין של הרתעה משום
7 שהנתבעות אינן שולחות דוורים יותר. נציג הנתבעות הפנה לפסיקת בתי משפט ולפיה, נפסקו
8 סכומים נמוכים משמעותית מ-1000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שנשלח.
9
10 5. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובחומר שצורף להם ולאחר ששמעתי את עדויות הצדדים,
11 ועיינתי במסמכים שהוצגו באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל בחלקה.
12
13 6. אימצתי את גרסת התובעת לפיה, לא נתנה את הסכמתה לקבל דברי הפרסומת ובהתחשב
14 בכך שהנתבעות לא חלקו על שאלת האחריות הרי שמדובר הפרה של סעיף 30 א (ב) לחוק
15 התקשורת. משכך, השאלה העומדת על הפרק היא מהו שיעור הפיצויים לדוגמא שיש לפסוק
16 לטובת התובעת.
17
18 7. סעיף 30א(1) לחוק התקשורת קובע, כי בית המשפט רשאי לפסוק בשל הפרת הוראות החוק
19 פיצויים לדוגמא שאינם תלויים בנזק בסכום שלא יעלה על 1,000 ש"ח להודעה. בהתאם
20 להוראות חוק התקשורת, על בית המשפט לשקול בקובעו את שיעור הפיצוי, בין היתר, את
21 האינטרס שבאכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, את הרצון לעודד את הנמען לממש את
22 זכויותיו ואת היקף ההפרה. בתוך כך, אין לשקול את גובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה
23 מביצוע ההפרה (סעיף 30א(3) לחוק).
24
25 8. גם ההלכה הפסוקה התוותה שיקולים שונים שיש לשקול בקביעת שיעור הפיצוי (ראו, רע"א
26 1954/14 חזני נ' הנגבי, פסקה 10 (4.8.2014) (להלן – עניין חזני)). בין אלו, על בית המשפט
27 לשקול את נסיבות משלוח ההודעות, לרבות תוכן הפרסום, התנהגות הנתבע, הרווח הצפוי לו
28 מן הפרסום ומספר ההודעות שנשלחו. עוד כפי שנפסק, "נקודת המוצא בקביעת גובה הפיצוי
29 בעבור משלוח דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת היא הרף העליון
30 שקבע המחוקק, ומסכום זה בידי בית המשפט להפחית על פי שיקול דעתו" (רע"א 9162/16
31 עזרא נ' הזנק להצלחה בע"מ, פסקה י" (5.1.2017)).
32

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-11-25943 פוגל נ' קנדילידה בע"מ ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

9. אשר למספר ההודעות שנשלחו, מדובר בענייננו במשלוח של 14 הודעות. ואולם, אין להסיק כי מדובר במכפלה של מספר ההודעות באלף ₪ להודעה. כפי שנפסק "אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית" (עניין חזני, בפיסקה 10; וראו גם, רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ, פסקה י"ב (27.7.2014)). על כן, ככל שמספר ההודעות עולה, כך גדלה תקרת הפיצוי, אולם על גובה הפיצוי "להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך" (עניין חזני, שם).
10. נציג הנתבעות הבהיר כי הנתבעות חדלו לשלוח הודעות דיוור וכי אף הודעות אלה הינן הודעות שנשלחו לפני כשלוש שנים. התובעת אישרה כי הגישה תביעתה לפני כשנה ואולם, אין מחלוקת כי ההודעות נשלחו אליה כשנתיים קודם לכן. אין מחלוקת כי גם הפסיקה לקבל הודעות בנובמבר 2015. מקובלים עליי הסברי נציג הנתבעות ביחס לכך שחדלו משלוח דיוורים ואני מקבלת את ההסברים הללו כמהימנים. עוד הסביר נציג הנתבעות כי משכך אין עוד צורך בהרתעה.
11. ברי כי תכלית הפיצויים לדוגמא היא הכוונת התנהגות. אכן, מלבד הרתעת היחיד ישנה תכלית של הרתעת הרבים ועל כן אף אם הנתבעות הספציפיות חדלו משלוח דברי דואר בניגוד לחוק התקשורת הרי שיש מקום להטלת פיצויים לדוגמה אשר ישמשו כלי להרתעת הרבים מפני שליחת דברי פרסומת בניגוד לדין. יחד עם זאת, מצאתי לנכון להפחית את שיעור הפיצויים לדוגמה בנסיבות בהן הנתבעות אינן חולקות על משלוח דברי הפרסומת ונוטלות אחריות על מעשיהן וכן לאור העובדה כי חדלו משלוח הודעות דיוור מסוג זה ואני סבורה כי די בהטלת פיצויים לדוגמה בשיעור של 250 ₪ להודעה, וסך הכל עבור 14 הודעות סך של 3,500 ₪.
12. הצדדים הסכימו בדיון כי מי שתישא בתשלום מאת הנתבעות תהא הנתבעת 2 בלבד. סוף דבר, הנתבעת 2 תשלם לתובעת סכום של 3,500 ₪. על סכום זה יתווספו הוצאות משפט בסך של 500 ₪.
13. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום ממועד קבלת פסק הדין.
- ניתנה היום, ז' סיוון תשע"ח, 21 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בבאר שבע

ת"ק 17-11-25943 פוגל נ' קנדילידה בע"מ ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

1

2
3

מיטל חלפון-נוריאן, רשמת בכירה

